

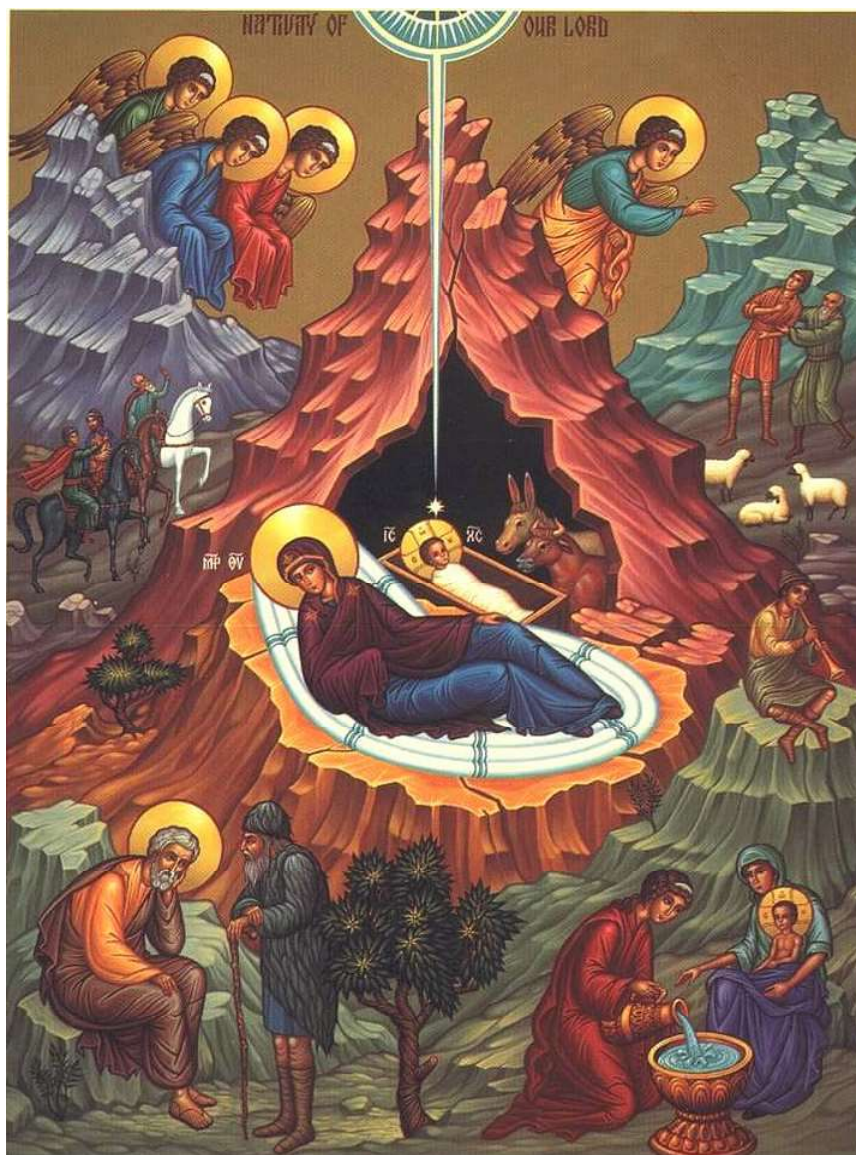
Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 decembrie

Seria I, Anul XXX, Nr. 6 (351), 2022

Revista *Vestitorul* urează, cu prilejul Sfintei Sărbători a
Nașterii Domnului nostru Isus Cristos,
tuturor colaboratorilor, cititorilor și credincioșilor
Sărbători Fericite și La Mulți Ani!

Scrisoare Pastorală

Sărbătoarea Nașterii Domnului 2022

„Domnul însuși vă va da un semn:
iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu,
și-i va pune numele Emanuel”
(Is 7,14) - Dumnezeu este cu noi!

Iubiți credincioși,

În seara de Crăciun, când Domnul se naște și vine printre noi și pentru noi, fiecare dintre noi este „*asemenea unui copil care se apropie de tatăl său și îi cere imposibilul – să țină în palmă o stea strălucitoare și îndepărtată*”, steaua de la răsărit, pe pruncul Isus. Așa cum un tată nu-și refuză pruncul, nici Tatăl Nostru ceresc nu ne va refuza! De fapt, noi, Îi cerem, chiar fără să înțelegem adâncul greu de pătruns al acestei taine, să ne dea Înțelepciunea, Îi cerem să ne dea să ținem în brațele noastre, în sufletul nostru pe Pruncul divin – Calea, Adevărul și Viața – îi cerem Tatălui Ceresc să ne dea darul acesta întreit.

Crăciunul „... este, de fapt, evenimentul prin care se pecetluiește legământul lui Dumnezeu cu omenirea, este legământul Domnului cu noi care

ne face copii ai Săi” (1). Acest legământ este intermediat de Maria, Maica Domnului. Ea primește „*vestea cea bună de la înger*” și, tot ea, Maria, împreună cu Iosif, merg la Betleem, orașul lui David, pe drumul hărăzit de Domnul, ca să se înscrie: era de fapt un recensământ. Cu siguranță Maria și-a dat seama că i-a venit timpul să nască. Casele de oaspeți erau pline – lumea se întâlnea, se bucura, sărbătorea, familiile împrăștiate erau din nou împreună; prieteni care nu se văzuseră de ani buni erau voioși de reîntâlnire; nimeni nu era preocupat de această femeie însărcinată și nimeni nu i-a băgat în seamă pe Maria și pe Iosif. Doar că, această femeie era Maica Domnului și trebuia să-L aducă pe lume pe „*cel de veacuri așteptat*”. Cei de la casele de oaspeți, cu siguranță, în sinea lor, și-or fi spus: și alte femei au mai născut; nu este nici prima și nici ultima. Oamenii nu erau încă pregătiți spiritual și sufletește pentru a discerne între un eveniment strict uman și un Eveniment cu adevărat înnoitor, menit să schimbe din temelii făptura umană, încât ceea ce se dezvoltă la acea oră a individualității și comunității oamenilor era indiferența în fața suferinței! Indiferența în fața lui Dumnezeu! Domnul vine în lume, iar omul este indiferent, sufletul lui e împietrit, nu poate avea încă revelația darului divin. Domnul vine, dar omul nu este acolo unde trebuie să fie, nu este cum trebuie să fie.

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Mihaela Caba-Madarasi, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Eugen Ivuț, Ioan Moldovan, Silvia Pantiș.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;

Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;

E-mail: olimpiu35@yahoo.it;

Tel: 0722.450.013

Abonamente și difuzare: Claudiu Boda

Magazin "Sfânta Tereza"

Str. Ep. Mihai Pavel nr. 4

410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Dragi credincioși,

Starea aceasta a indiferenței, a lipsei de iluminare spirituală prin credință nu s-a consumat atunci, o dată pentru totdeauna. Priviți în jur câtă indiferență ne ține și astăzi inerti, împietriți, delăsători. Ce repede ne obișnuim cu totul: pe de o parte, bradul și luminile strălucitoare, magazinele pline și mesele îmbelșugate, bucuria din familie și îmbrățișările revederii; pe de altă parte, încercarea și suferința, lăsate în urmă de pandemie și, mai ales, sărăcia și bezna, distrugerea și moartea aduse de război în Ucraina, dar și în atâtea alte

locuri urgisite de războaie pe suprafața pământului. Și vedem că – ce tristețe! ce amară situație! – prea repede și noi ne obișnuim cu totul și devenim indiferenți. Spunea Papa Francisc la începutul războiului din Ucraina: „*nu trebuie să ne obișnuim cu războiul! În schimb, trebuie să transformăm indignarea de astăzi în angajamentul de mâine. Pentru că, dacă ieșim din această afacere ca și până acum, vom fi cu toții cumva vinovați*”.

Priviți similitudinea indiferenței: la Betleem am văzut nepăsare în fața unei femei, în fața Maicii Domnului, în fața lui Dumnezeu care vine; astăzi, o altă lume, o lume care însă s-a obișnuit prea repede cu războiul. La Betleem, doi călători, Maria și Iosif, care „caută sălaş”: nu i-au primit nimeni, au fost chiar indignați pentru că i-au deranjat în timpul sărbătorilor. După 2000 de ani, sărbătorim din nou Crăciunul, dar adesea suntem indignați când refugiații sau săracii ne deranjează.

Dragii mei,

Cristos, Domnul, se naște. O să-l recunoașteți în ieslea din Betleem, dar este esențial să-l recunoașteți în cei săraci și în cei ce suferă din cauza războiului, în refugiații din Ucraina dar și în românii noștri cei plecați de acasă. Îl puteți recunoaște pe Isus în persoana de lângă voi. Faceți, vă rog, acest gest care e o dovadă vie că fiecare om, prin întruparea Fiului lui Dumnezeu, și-a redobândit demnitatea „*filor lui Dumnezeu în Fiul*”. Cu toții suntem chemați și suntem trimiși să vestim Nașterea lui Isus. Altfel, suntem și noi vinovați că L-am lăsat să se nască în „peștera străină și rece” și că ne-am lăsat copleșiți de păcatul indiferenței. Cerul și pământul răsună în cântări la Nașterea Domnului, iar noi, azi, putem fi indignați pentru faptul că cei de atunci, din Betleem, nu i-au primit în casă pe Maria și pe Iosif. Dacă noi, cei de astăzi, nu vom propovădui Evanghelia și vom fi creștini doar de formă, situația nu s-a schimbat cu nimic. În acest context, Papa Francisc insistă să nu ne obișnuim, să nu ne indignăm fără să facem nimic, ci să fim aproape unii de alți.

Maria și cu Iosif sunt în drum spre Betleemul sufletului nostru: fiți treji, iubiți credincioși, și primiți-i! Isus se va naște în sufletul și viața voastră. „Nașterea lui Isus este învăluită de o simplitate admirabilă: *Domnul vine fără răsunet, necunoscut de toți. Aici pe pământ, numai Maria și Iosif participă la această aventură divină*” (2). De această dată noi putem intra în această mare descoperire a Luminii divine, învrednicindu-ne, personal și împreună să-l primim pe Domnul. Să ne pătrundem de adevărul că „*El ne-a scos de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii Sale*” (Col 1,13).

Dragii mei,

Am trecut și noi prin pandemie, iar acum vedem războiul din Ucraina, din Sudan, din Yemen, din Nigeria, cu atrocitățile de fiecare zi și, tocmai de aceea, pentru că Isus, Domnul, ne-a scos de sub puterea întunericului, chiar în aceste vremuri pe care le trăim, vă îndemn să ne bucurăm pentru că am auzit vestea cea bună: „*astăzi vi s-a născut un mântuitor, care este, Cristos Domnul*” (Lc. 2,11)! De El avem nevoie acum. Cristos este „*Steaua*” care a călăuzit pașii sfinților noștri episcopi pe drumul martiriului și El rămâne și „*Steaua*” noastră pe care ne-o dăruie Tatăl nostru cel din ceruri. El este, Calea, Adevărul și Viața!

Să-i mulțumim Domnului pentru că s-a coborât între noi și ne-a adus Mântuirea!

Cu credință vie, bucurați-vă de Nașterea Domnului! Faceți din această bucurie izvor nesecat de fapte bune, de ajutor pentru năpăstuiții acestui ceas al istoriei, de bună silință pentru alinarea semenilor noștri în semn de mulțumire adusă Nașterii Domnului nostru Isus Cristos.

Sărbători fericite și La mulți Ani cu sănătate tuturor!

† **Virgil BERCEA**
Episcop

(1) Cf. Scott Hahn, *Liturghia – raiul pe pământ*.

(2) Jose-Maria Escriva de Balaguer, *Este Isus care trece*

Pr. Traian DOBRATĂ

Magii

Mt. 2, 11: *Apoi, ei și-au deschis vistieriile și i-au oferit în dar aur, tămâie și smirnă.*

Comorile oamenilor sunt multe. Fiecare om ține ascunsă o mare parte din bogățiile sale. Le ține ascunse pentru că îi este frică de alți oameni; alții le arată, le pun în evidență pentru a fi admirați, a fi considerați de temut. Atunci comoara lor este această dorință de vanitate sau mândrie.

Și eu am comorile mele. Am acumulat dar am și pierdut mult în anii vieții mele. Comorile pământului au acest avantaj: își pierd din valoare cu ușurință. Acest lucru ar putea fi un ajutor pentru om, care ar trebui să fie condus atât de ușor să caute comori eterne, dar omul în schimb - inima umană - nu se resemnează ușor în fața dezamăgirilor și astfel caută răzbunare. El vrea să fie rege. Tinde să fie rege. Omul vede în rege pe cel care are libertate, care poate face ce vrea. El vede în rege pe cel care este onorat și slujit de alți oameni inferiori lui. Îl vede în rege pe cel care posedă tot ce poate visa. În adâncul regelui vede pe cineva care își poate satisface pasiunile fără rușine și fără impedimente.

Aici este comoara ascunsă, aceea de care omul este legat și căruia îi supune toate comorile. Și omul normal... acest om, trăiește și el în mine. Îmi doresc libertate, să pot face ceea ce mi se pare corect! Îmi doresc să fiu iubit, să fiu stimat, să trăiesc mult să văd oamenii aplecându-se în fața mea, să trăiesc pentru totdeauna! Îmi doresc bogății, să pot face milostenie desigur!, dar îmi doresc bogății apreciate de lume!

Magii aveau aceste lucruri. Aveau destule. Au fost adevărați regi! Posedau aur, bogății prețioase, care le permiteau libertatea de a face și de a avea orice ar fi doar visat. Aveau tămâie, adică cinstea și slava oamenilor: erau venerați și slujiți, ca și cum fețele lor ar fi luminate. Aveau smirna, posibilitatea de a rămâne mult timp pe acest pământ, dincolo de moarte, de a lăsa aici ceva din sine, măcar numele sau prenumele, pentru a fi încă cinstiți și slujiți în urmași! Aveau aceste lucruri, dar încă nu erau fericiți. Căutau, voiau să găsească ceva mai sigur decât ei înșiși. În adâncul sufletului ei simțeau că - în ciuda faptului că erau regi - ei erau așa doar în ochii oamenilor muritori și conform concepțiilor și viziunilor destinați să sfârșească.

Din acest motiv căutau. Nu le-a lipsit inteligența sau prudența de a căuta. Chiar dacă sunt regi, și ei reușesc să găsească ceva doar noaptea. Inteligența și aurul lor nu aruncă suficientă lumină. Dorința lor este

însă sinceră, iar cel care cercetează inimile și le cerne i-a găsit demni de prietenia lui. El, Regele universului, Tatăl popoarelor, constată că acele inimi ale regilor sunt suficient de mici pentru a le putea umple cu El însuși. El se folosește, nu de ceea ce au ei mai mult decât alți bărbați, ci ceea ce îi face egali cu toți, pentru a se întâlni cu ei. El folosește smerenia și simplitatea lor. Semnul stelei putea fi înțeles prin inteligența lor, dar acceptat doar prin smerenia lor. Și doar simplitatea lor putea privi copilul din brațele mamei sale cu ochi capabili să vadă în el divinitatea și regalitatea. O mare schimbare are loc în ei, ca prin minune. Bebelușul acela le înlocuiește viața. El este adevăratul Rege. El este cel care trebuie să primească onoare și slavă de la oameni, este cel care va ști să administreze aurul cu dezinteres și fără dorința de a se îmbogăți, el este cel care tre-

buie să rămână pentru totdeauna pe acest pământ! El este cel care trebuie să poată face ce vrea, pentru că ceea ce vrea va fi o garanție a libertății pentru toată lumea! L-au găsit pe cel care deține titlul lor de Rege, pe cel care poate deține și regatul lor cu viața lui! În mâinile lui se poate pune aurul, garanție de libertate, tămâie în fața lui, garanție de onoare și

glorie, i se poate da smirna, siguranța unui viitor stabil.

O mică lumină în noapte, ca o fulgerare rapidă care străpunge întunericul gândurilor lumii, mi-a dezvăluit și mie măreția aceluia bebeluș. În mâinile lui, comorile mele cele mai prețioase devin și mai splendide. Încetul cu încetul acea lumină mică devine singura, devine soare constant. Comorile mele îi vor aparține. El este încă mic, Mama Lui le va primi pentru el. Așez la picioarele Lui ceea ce păzește cu gelozie racla inimii mele: dragostea bogățiilor, dorința de glorie, voința de libertate, setea după un viitor asigurat pentru cei pe care îi iubești. În mâinile lui vor aduce mai multe roade. Îmi găsesc inima goală: goală de libertate, goală de dorința de a avea, goală de afecțiune umană. Este goală, dar liberă! Liberă să primească viața aceluia copilăș cu dorințele și bogățiile lui! El este bogat în sărăcie, este bogat în ascultare și castitate! Când El revărsă în mine aceste comori, viața mea devine viață de rege și nu mai caut nimic și nu mai ascund nimic. Pot oferi aceste comori fără să le pierd și nu vor scădea niciodată în valoare. Mă vor ține pentru totdeauna ascuns în Inima Celui pe care îl caută toate inimile!

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Adventul, un timp de răsturnare a perspectivelor

11.12.2022

Iubiți frați și surori, duminică frumoasă!

Evangelia din această a treia duminică din Advent ne vorbește despre Ioan Botezătorul care, în timp ce se află în închisoare, îi trimite pe discipolii săi să îl întrebe pe Isus: „Tu ești cel care trebuie să vină, sau să așteptăm un altul?” (Mt 11,4). De fapt, Ioan, auzind vorbindu-se despre faptele lui Isus, este cuprins de îndoială dacă este cu adevărat Mesia sau nu. De fapt, el se gândea la un Mesia sever care, venind, va face dreptate cu putere, pedepsindu-i pe păcătoși. Acum, în schimb, Isus are cuvinte și gesturi de compasiune față de toți, în centrul acțiunii Sale este milostivirea care iartă, prin care „orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățați și surzii aud, morții învie, iar săracilor li se aduce vestea cea bună” (v. 5). Ne face bine însă să ne oprim asupra acestei crize a lui Ioan Botezătorul, pentru că poate să ne spună și nouă ceva important.

Textul subliniază că Ioan se află în închisoare, și aceasta ne face să ne gândim, în afară de locul fizic, la situația interioară pe care o trăiește: în închisoare este întuneric, lipsește posibilitatea de a vedea clar și de a vedea dincolo. De fapt, Botezătorul nu mai reușește să îl recunoască pe Isus ca Mesia așteptat. Este asaltat de îndoială și îi trimite pe discipoli să verifice: „Mergeți să vedeți dacă este Mesia sau nu”. Ne uimește ceea ce i se întâmplă chiar lui Ioan, care l-a botezat pe Isus în Iordan și l-a indicat discipolilor săi drept Mielul lui Dumnezeu (cf. In 1,29). Dar aceasta înseamnă că și cel mai mare credincios trece prin tunelul îndoielii. Și acest lucru nu este un rău, dimpotrivă, uneori este esențial pentru creșterea spirituală: ne ajută să înțelegem că Dumnezeu este mai mare decât cum ni-l imaginăm; faptele pe care le săvârșește

sunt surprinzătoare față de calculele noastre; acțiunea Sa este diferită, mereu, depășește nevoile noastre și așteptările noastre; și de aceea nu trebuie să încetăm niciodată să îl căutăm și să ne convertim la adevărata Sa față. Un mare teolog spunea că Dumnezeu „trebuie redescoperit în etape... uneori crezând că îl pierdem” (Henri de Lubac, *Sulle vie di Dio*, Milano, 2008, 25). Așa face Botezătorul: în îndoială, îl caută iarăși, îl interoghează, „discută” cu El și în sfârșit îl redescoperă. Ioan, definit de Isus cel mai mare între cei născuți din femeie (cf. Mt 11,11), ne învață așadar să nu îl închidem pe Dumnezeu în schemele noastre. Acesta este mereu pericolul, ispita: a ne face un Dumnezeu după măsura noastră, un Dumnezeu pentru a-l folosi. Și Dumnezeu este altceva.

Fraților și surorilor, și noi putem să ne aflăm uneori în situația lui, într-o închisoare interioară, incapabili să recunoaștem noutatea Domnului, pe care poate că îl ținem prizonier al prezumției că știm deja totul despre El. Iubiți frați și surori, niciodată nu se știe totul despre Dumnezeu, niciodată! Eventual avem în cap un Dumnezeu puternic care face ceea ce vrea, și nu Dumnezeul blândeții umile, Dumnezeul milostivirii și al iubirii, care intervine mereu respectând libertatea noastră și alegerile noastre. Eventual ne vine și nouă să îi spunem: „Ești cu adevărat Tu, așa de umil, Dumnezeul care vine să ne mântuiască?” Și ni se poate întâmpla ceva asemănător și cu frații: avem ideile noastre, prejudecățile noastre și punem altora – în special celui pe care îl simțim diferit de noi – etichete rigide.

Așadar, Adventul este un timp de răsturnare a perspectivelor, unde să ne lăsăm uimiți de măreția milostivirii lui Dumnezeu. Uimirea: Dumnezeu uimește mereu. Dumnezeu este mereu Cel care provoacă în tine uimirea. Un timp – Adventul – în care, pregătind ieslea pentru Pruncul Isus, să învățăm din nou cine este Domnul nostru; un timp în care să ieșim din anumite scheme, din anumite prejudecăți față de Dumnezeu și față de frați. Adventul este un timp în care, în loc să ne gândim la cadourile pentru noi, să putem dăruii cuvinte și gesturi de mângâiere celui care este rănit, așa cum a făcut Isus cu orbii, surzii și șchiopii.

Sfânta Fecioară Maria să ne ia de mână, ca mamă, să ne ia de mână în aceste zile de pregătire pentru Crăciun și să ne ajute să recunoaștem în micimea Pruncului măreția lui Dumnezeu care vine.

Urez tuturor o duminică frumoasă și un drum bun spre Nașterea lui Isus. Vă rog, nu uitați să vă rugați pentru mine. Poftă bună și la revedere.

Silvia PANTIȘ

Doamne, îți mulțumim...

Îți mulțumim pentru familiile noastre simple, dar creștine și pentru multe alte familii, ordine și congregații religioase, care au ca scop comun, de-a te sluji pe Tine.

Îți mulțumim pentru că ne-ai creat, ne protejezi dăruindu-ne minunata planetă Pământ, care ne asigură tot ce ne e necesar.

Îți mulțumim pentru Soarele ce întreține viața și ne ține în lumină.

Îți mulțumim pentru noaptea tăcută, ce ne îndeamnă la odihnă, în timp ce-și afișează pe cer aștrii luminoși.

Îți mulțumim pentru apa care ne curățește și ne potolește setea.

Îți mulțumim pentru gingășia florilor, care ne sensibilizează ochii și inima.

Îți mulțumim pentru firicelul de iarbă, care se înclină în fața noastră sub greutatea unui strop de rouă.

Îți mulțumim pentru salcia pletoasă, ce devine pătașă la suferința noastră.

Îți mulțumim pentru sămburele de ghindă, cuprinzând în el o pădure plină de mister, care regenerează an de an, redându-ne încrederea în viață.

Îți mulțumim pentru păsările care ne învață să ne desprindem de pământ și cu aripile sufletului să țintim spre înălțimea de necuprins a cerului albastru.

Îți mulțumim pentru peștii, care ne îndeamnă să rămânem și noi de multe ori tăcuți și să lăsăm doar inima să vorbească.

Îți mulțumim pentru picăturile de ploaie, care băntându-ne în geam, ne sugerează că dacă ne-am deschide larg poarta inimii, ar fi inundată cu o ploaie de haruri.

Îți mulțumim pentru adierea de vânt, care contopindu-se cu suflul Spiritului Sfânt, ne mângâie fața și ne întărește sufletul.

Îți mulțumim că ne-ai dat foarte mulți frați și un singur îndemn, să ne iubim.

Îți mulțumim că ne-ai dăruit o Mamă iubitoare și nu ne-ai lăsat vitregiți de soartă.

Îți mulțumim Isuse că te-ai umilit pentru noi și te-ai născut sărac, încurajându-ne în practicarea acestei virtuți.

Îți mulțumim pentru Crucea și jertfa Ta, prețul mântuirii noastre.

Îți mulțumim că ai înviat în noi credința, speranța și dragostea.

Îți mulțumim pentru spicul de grâu și bobul de strugure, rodul pământului, hrana trupului, care puse pe altar, Tu le transformi în hrană pentru suflet.

Îți mulțumim pentru preoții tăi, prin intermediul cărora, Tu locuiești în noi, ca zălog de iertare și iubire.

Îți mulțumim pentru bisericile pe care ni le-ai dat și prietenia pe care ne-o arăți rămânând în permanență în preajma noastră prin Sfânta Euharistie.

Îți mulțumim pentru sfinții model, care au trăit pe pământ, dar cu ochii, mintea și inima îndreptate spre Cer.

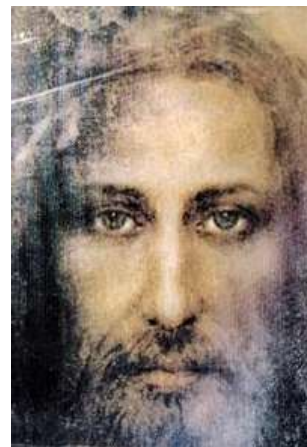
Îți mulțumim pentru îngerii păzitori, care ne însoțesc pe toată durata existenței noastre terestre și se străduiesc să ne îndrume spre Cerul Tău.

Îți mulțumim că ne-ai învățat să ne rugăm și ne-ai dat darul dublei rugăciuni, al cântecului.

Îți mulțumim pentru toate zilele pe care ni le dăruiești, ca să ne bucurăm de frumusețile create de Tine.

Îți mulțumim Dumnezeu Tată, Fiule și Spirite Sfinte, pentru tot ceia ce ne-ai dat, chiar fără prea multe merite din partea noastră.

Îți mulțumim că ești atât de aproape de inima noastră, că primești puțină iubire pe care ți-o oferim și în schimb, Tu ne recompensezi mereu cu văpaia focului Tău de iubire.

ABONAMENTE

Îi informăm pe cititorii noștri că pentru a intra în posesia abonamentului la revista **Vestitorul** este necesar ca acesta să fie achitat pe tot anul sau pe cel puțin șase luni. Abonamentul trebuie să fie plătit până cel târziu la data de **30 ianuarie 2023**.

Costul unui exemplar va fi de **2,50 lei**, cost care, pentru abonați, va rămâne același pe tot timpul anului, indiferent de eventualele modificări de preț.

Costul unui abonament va fi de **30 lei**.

Vă reamintim că modalitatea cea mai sigură de a intra în posesia revistei noastre este abonamentul.

TELEPACE - 45 de ani

Anul acesta se împlinesc 45 de ani de la înființarea postului de televiziune *Telepace*. Cu această ocazie, la sediul central din Cerna – Verona (Italia), Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcop greco-catolic de Oradea, a celebrat Sfânta Liturghie, alături de mai mulți preoți și reprezentanți ai televiziunii.

Telepace este un post de televiziune italian privat, administrat de Fundația Artigiani per la Pace. Sediul principal și sediul social este situat în provincia Verona, tocmai în Cerna, o fracțiune din municipiul Sant'Anna d'Alfaedo. A început să difuzeze în 1977.

Emite pe TDT în Italia, prin satelit în Europa, Australia și Noua Zeelandă și pe web în streaming în toată lumea. Se specializează în transmiterea în direct a unor evenimente religioase importante referitoare la catolicism și în special urmărește îndeaproape activitățile Papei atât în Vatican, cât și în timpul călătoriilor sale apostolice în Italia și în străinătate. Acesta vine cu un program clasic și nu difuzează spoturi publicitare de la lansare.

Rolul acestui radiodifuzor este să-L vestească pe Cristos și să răspândească vocea Papei către omenire.

Mai mult, ea este o tovarășă de călătorie mereu prezentă în călătoriile instituționale ale Papei (koaha.org/wiki/Telepace)

Biroul de Presă

Despre hramul *Maria, Steaua Evanghelizării*

La sfârșitul lunii februarie 1992, în avionul care îl conducea pe Papa Ioan Paul al II-lea la Roma din călătoria apostolică a Sanctității Sale în Africa, printre jurnaliștii prezenți se afla și preotul Guido Todeschini, fondator al postului de televiziune italian TelePace. La momentul tradițional al salutului și mulțumirilor aduse de Suveranul Pontif jurnaliștilor care l-au însoțit, Pr. Todeschini a avut ocazia unei scurte conversații cu Sanctitatea Sa, prilej cu care Papa Ioan Paul al II-lea l-a invitat pe don Guido să facă cunoscută Steaua Evanghelizării. Atât Sinodul Cardinalilor cât și Papa Paul al VI-lea în exortăția apostolică *Evangelii Nuntiandi*, au declarat-o pe Maria „Steaua Evanghelizării”. Următorul pas întreprins de însuși Papa Ioan Paul al II-lea a fost acela de a-i încredința pictoriței Dina Bellotti – portretistă istorică a papilor și a altor personalități de renume internațional – misiunea de a realiza o icoană care să o reprezinte pe Sfânta Fecioară Maria ca prim martor al anunțului Mântuirii și, prin urmare, ca păzitor și protector al „noii Evanghelizări”, la care contribuie și postul de televiziune, respectiv de radio-difuziune TelePace din Italia.

Icoana realizată a fost binecuvântată de Papa Ioan Paul al II-lea la audiența generală din 21 octombrie 1992, în Aula Paul al VI-lea din Vatican. Cu acea ocazie, Papa Wojtyła i-a oferit Pr. Guido Todeschini Rugăciune dedicată Sfintei Fecioare Maria, Stea a Evanghelizării pentru ca aceasta să fie recitată și răspândită în întreaga lume. Astăzi, acea imagine este venerată de mii de credincioși este păstrată în Sanctuarul „Maria Stella dell'Evangelizzazione” [„Maria Steaua Evan-

ghelizării”] din Cerna (Verona, Italia), situat lângă sediul istoric TelePace. Un sanctuar care este rodul contribuției multor credincioși din întreaga lume care au dorit să o cinstească pe Maica Domnului și, în același timp, să fie alături de activitatea noii evanghelizări prin mijloace de comunicare precum radioul și televiziunea TelePace, ale căror carismă își au rădăcinile în „slujirea lui Dumnezeu și a omului în Biserică”. (TELEPACE ITALIA, Santuario Maria Stella dell'Evangelizzazione, în, <https://www.telepace.it/il-santuario-maria-stella-dellevanghelizzazione/>, traducere în limba română de Mihaela Caba)

O copie a imaginii originale a Sfintei Fecioare Maria, Steaua Evanghelizării se găsește la intrarea în biserica greco-catolică din Băile „1 Mai”, al patrulea lăcaș de cult din lume care poartă acest hram. Aici, imaginea este realizată în mozaic și piatră, reproducând-o pe Maica Domnului care îl arată lumii pe Pruncul Isus, Mântuitorul lumii și fereastră a soluțiilor tuturor problemelor noastre.

În brațele ei, încredințați cu încredere grijile Voastre!

Congregația Maicii Domnului: un veac de mărturie catolică (1921-2021)

Eugen Ivut

În zilele de 19 și 20 noiembrie 2022, surorile din Congregația Maicii Domnului au celebrat, în mijlocul comunității Eparhiei de Oradea, Hramul Mănăstirii, marcând, prin lansarea Monografiei Comunității și prin Sfânta Liturghie Arhierescă celebrată în Catedrala "Sfântul Nicolae", un secol de existență.

Congregația Surorilor Maicii Domnului a luat naștere în anul 1921 la Blaj, sub blânda păstorire a mitropolitului Vasile Suciș. Congregația a fost înființată cu scopul de a se îngriji de copiii rămași orfani după primul război mondial. În acest sens, mitropolitul Vasile Suciș a pus la dispoziția surorilor Castelul Wesselenyi din Obreja, cumpărat în anul 1916. De asemenea, surorile conduceau și internatul pentru fete din Blaj, dar și mai multe comunități umanitare. La Cluj au înființat și condus Institutul „Sfânta Tereza” și Liceul „Sfânta Maria” – în prezent corpuri de clădire ale Colegiului Național George Coșbuc. Surorile s-au ocupat de școli, grădinițe și internate pentru tineri.

În anul 1948, odată cu scoaterea în afara legii a Bisericii Române Unite cu Roma, toate bunurile și proprietățile congregației au fost naționalizate. Surorile au fost scoase forțat din casele lor și deportate la Mănăstirea Bistrița din județul Vâlcea. Superioara generală, alături de alte 20 de surori au fost arestate.

Până la căderea regimului comunist, în decem-

brie 1989, surorile au trăit dispersate. După căderea regimului, Congregația a fost reînființată. În momentul de față, Congregația există pe teritoriul Eparhiei de Cluj-Gherla, pe teritoriul Arhiepiscopiei de Alba Iulia și Făgăraș, pe teritoriul Eparhiei de Maramureș și recent și pe teritoriul Eparhiei de Oradea.

Congregația administrează astăzi orfelinatul Casa de Tip Familial „Maica Domnului” din Cluj Napoca și o casă pentru surorile în vârstă și bolnave la Sighetul Marmăției. Surorile sunt implicate și în învățământul universitar și liceal la Cluj, Blaj și Oradea, se ocupă de îngrijirea bolnavilor în spitale la Blaj și, în cadrul Caritas Blaj, una dintre surori desfășoară apostolatul de slujire prin îngrijire la domiciliu a celor vârstnici, singuri și imobilizați.

Multe se pot spune despre roadele Congregației Maicii Domnului în acest secol de existență, cu atât mai mult cu cât au înfruntat persecuția regimului ateist comunist, prin care Biserica Greco-Catolică a fost scoasă în afara legii și cei care nu au dorit să-și schimbe dreapta credință au fost bătuți, închiși și chiar uciși. Din nefericire, foarte multe informații s-au pierdut și sunt cunoscute astăzi doar de către Dumnezeu, însă mult mai important decât toate cuvintele sunt faptele, care au rămas oricât de mult potrivnicul a încercat să

(continuare în pag. 9)

(urmare din pag. 8)

le schimbe sau să le atribuie altcuiva. Faptele vorbesc. Prin fapte putem să ne regăsim identitatea, putem să găsim acel ceva care până ieri părea pierdut. Poate din acest motiv suntem atât de încurajați de Scriptură să vorbim mai puțin și să facem mai multe fapte, căci credința fără fapte moartă este! Așa se face că, în timpul regimului comunist Biserica a rezistat.

Având în vedere acest aspect tragic al suferinței, dar și binecuvântat al martirului, sora Letiția Crihălmeanu și Părintele Fabian Doboș au reușit să compună o carte impunătoare intitulată **„Surorile Congregației Maicii Domnului – Un veac de mărturie catolică”**, care ne amintește nu atât de mult un fapt istoric, cât identitatea noastră, cine suntem noi, care sunt rădăcinile noastre, care este credința noastră, reflectată prin viețile simple ale surorilor din congregație. Nu trebuie să uităm niciodată că noi avem rădăcini adânci, avem roade. Congregația Maicii Domnului este un exemplu, printre atât de multe altele. Este un exemplu viu, care continuă să existe și astăzi. Este un exemplu prin care Dumnezeu a lucrat și continuă să lucreze. Un veac de mărturie catolică, nu un deceniu, nu 40 de ani, pentru că mărturia a existat și chiar a fost mult mai puternică în perioada persecuțiilor. Unitatea Bisericii se testează în suferință.

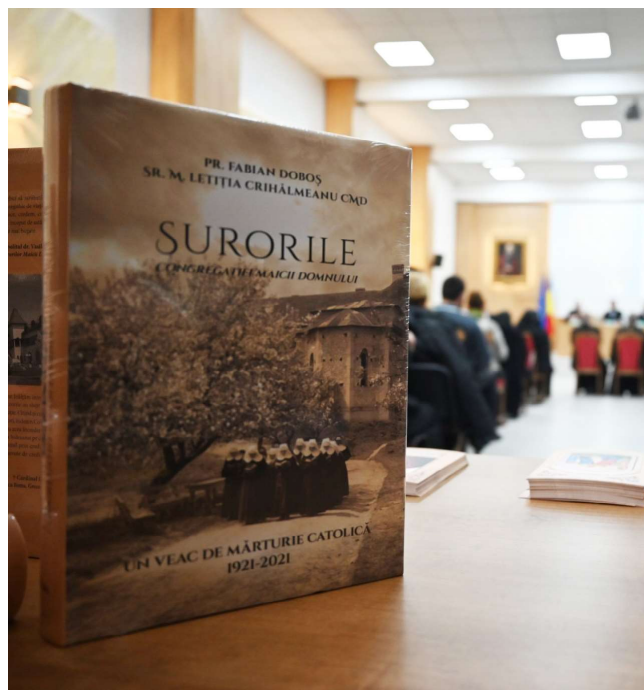
În cadrul acestui eveniment, care s-a decis să aibă loc la Oradea, comunitatea Seminarului Greco-Catolic „Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan” a avut marea bucurie de a organiza evenimentul centenar, cu atât mai mult cu cât a fost organizat sub egida „Seminarul la 230 de ani de la înființare”. Două instituții care, de-a lungul anilor, au dat mărturie despre credința catolică, care au dat mărturie despre viața în Cristos și care au dăruit vocații importante la preoție și la viață consacrată. Astfel că, Părintele Anton Cioba, rectorul seminarului, a avut marea plăcere de a găzdui lansarea volumului în Aula Magna a Seminarului, pe data de 19 noiembrie 2022, sâmbătă.

Aula Magna a Seminarului Greco-Catolic din Oradea a fost arhiplină. Sala s-a dovedit cu adevărat neîncăpătoare pentru publicul mare care a venit să participe la momentele de bucurie din cadrul lansării de carte, care a început la ora 17:00, însă asta nu a oprit pe nimeni să ocupe un loc în picioare și să urmărească cu mare atenție detaliile despre carte, mărturiile prezentate despre Congregația Maicii Domnului și, în cele din urmă, să achiziționeze volumul.

În deschidere a avut loc un intermezzo, având ca interpreți pe prietenii comunității noastre, Bogdan Cocora, Artur și Ester, care s-au bucurat de invitația oferită de a ne delecta auzul cu câteva piese la vioară și violoncel, prin care s-a intrat în atmosfera fină a evenimentului și prin care ne-am detașat pentru un moment de cotidian. Cineva spunea cândva că maicile sunt

îngerii Domnului de pe Pământ. Acest scurt moment muzical ne-a transpus în acest paradis pierdut pe care-l căutăm și așa cum am început evenimentul, așa l-am încheiat, însă printr-un recital al surorilor, care ne-au mângâiat pe fiecare în parte cu vocile blânde.

Momentul următor deschiderii, Preasfințitul Virgil Bercea, păstorul Eparhiei Greco-Catolice din Ora-

dea, a avut un cuvânt de deschidere, prin care a dorit să salute întreaga comunitate a Congregației Maicii Domnului adunată în aceste două zile la Oradea, precum și să le mulțumească pentru toată activitatea avută, pentru toate roadele aduse de-a lungul anilor și a dorit să le încurajeze să continue în vocația lor specială, pentru că sunt un exemplu pentru noi toți, pentru că au adus roade și roadele lor se văd, pentru că au rădăcini atât de puternice.

În cele din urmă, după salutul Preasfințitului Virgil Bercea, Părintele Alexandru Buzalic, preot al Eparhiei de Oradea și profesor doctor al Facultății de Teologie Greco-Catolică din Cadrul UBB, departamentul Oradea, a făcut o scurtă prezentare analogică a Congregației Maicii Domnului, punând accentul pe rădăcinile mult mai vechi ale acestei instituții de viață religioasă, care a fost fondată de mitropolitul Vasile Suciu. Părintele Alexandru Buzalic a vorbit în mod special despre contextul istoric în care această congregația a luat ființă.

Următoarea prezentare a venit din partea sorei Letiția Crihălmeanu, vicara generală a Congregației din cadrul Eparhiei de Cluj-Gherla, care ne-a vorbit mai multe despre rolul surorilor de la fondarea Congregației și până astăzi, punând foarte mult accent pe perioada imediat următoare momentului 1948, prin

(continuare în pag. 10)

(urmare din pag. 9)

care a existat o nesupunere față de regimul comunist din partea comunității mănăstirești.

Părintele Fabian Doboș, preot romano-catolic din Dieceza de Iași, care a sprijinit foarte mult și a contribuit enorm la adunarea informațiilor și dovezilor istorice și care a devenit un co-autor al acestui volum, a vorbit despre rădăcinile, importanța și motivația Congregației Maicii Domnului, nu atât din trecut, cât astăzi.

După prezentarea volumului, Preasfințitul Ioan Călin Bot, Episcop Auxiliar de Lugoj, prezent la această lansare, a dorit să mulțumească surorilor și să amintească acestora importanța pe care o au și astăzi în societate.

Totodată, în cadrul evenimentului de sâmbătă salutăm prezența Părintelui Mihai Vătămănelu, vicar general al Eparhiei de Oradea, a Părintelui Antoniu Chifor, vicar general cu preoții, a Părintelui Vasile Tofană, vicar general al Eparhiei de Cluj-Gherla, a Părintelui Cristian David, capelanul Mănăstirii Maicii Domnului din Cluj Napoca și rector al Sanctuarului Arhiepiscopal Major închinat cinstirii Maicii Domnului, a Părintelui Marius Cerghizan, capelanul comunității de la Casa de copii a Congregației Maicii Domnului din Cluj Napoca, a Părintelui Alexandru Fiț, capelanul comunității din Oradea, a Preacuvioasei Maică Teodorina Birtoc, superioara generală a Congregației, a Sorei Ștefania, superioara locală a comunității mănăstirii, a Sorei Antoaneta, superioara comunității din Blaj, a Sorei Adriana, superioara comunității din Sighetul Marmației, a Sorei Claudia Butaș, superioara comunității din Oradea, dar și tuturor călugărițelor prezente.

Acest moment aniversar a continuat cu Sfânta Liturghie Arhierască de duminică, 20 noiembrie 2022, când ne-am reunit toți în rugăciune la invitația Preasfințitului Virgil Bercea în Catedrala Sfântul Nico-

lae din Oradea. La Sfânta Liturghie au celebrat preoții capelani, părinții vicari generali de Oradea și de Cluj, părintele protopop Gavril Buboș, părințele paroh Ovidiu Duma, ieromonahul Tarcisiu de la Șumal și părinții formator ai Seminarului din Oradea. Răspunsurile la Liturghie au fost oferite de surorile congreghiei.

În cuvântul de învățătură rostit de către Preasfințitul Virgil Bercea, în cadrul Evangheliei care ne vorbește despre bogatul cărui i-a rodit țarina, Preasfinția sa a subliniat importanța roa-

delor în viața omului, făcând o paralelă cu adevăratele bucurii, cu adevăratele preocupări, cu adevăratele sacrificii. Preasfinția sa a remarcat că roadele adevărate se pot vedea în ele, persoanele consacrate din congreghia Maicii Domnului. Ele sunt opusul bogatului care i-a rodit țarina. Ele sunt neînțelese, pentru că lumea are altfel de preocupări. Însă, ele sunt cele care aduc roadele pe care trebuie să le căutăm.

La finalul Sfintei Liturghii a fost rândul surorilor să mulțumească Preasfințitului Virgil Bercea și comunității greco-catolice din Oradea pentru găzduire și, în semn de apreciere și de respect și ca semn viu al „prezenței în rugăciune”, Preacuvioasa Maică Teodorina Birtoc a acordat Preasfințitului Virgil Medalia Vasile Suciu și o icoană cu Sfânta Fecioară Maria, maica Bisericii.

Dorim să mulțumim Congregației Maicii Domnului pentru roadele aduse, pentru tot ceea ce au făcut pentru noi, pentru Biserică, dorim să le mulțumim pentru exemplul lor, pentru că „avem de unde să alegem”. Dar dorim să le mulțumim și pentru alegerea locației, pentru că au dorit să organizeze acest eveniment atât de important în Oradea, un oraș care doar de 4 ani are surori ale Congregației, dar a căror roade deja se pot vedea. Dorim să adresăm o invitație fiecărei surori în parte ca, atunci când este posibil, să ne viziteze, pentru că orice timp petrecut alături de o trăire autentică a vocației este un model pentru noi, este o inspirație, este o roadă din care putem să ne hrănim.

Andrei ALEXA

Anul IV

www.seminaroradea.ro

Seminariștii au primit treptele cu ocazia hramului Catedralei

Sfântul Nicolae, sărbătorit în fiecare an pe data 6 decembrie, fiind ultima mare sărbătoare care are loc înainte de Nașterea Domnului, este atât patronul Catedralei Greco-Catolice din Oradea, cât și a Eparhiei de Oradea.

Pentru comunitatea Seminarului Greco-Catolic „Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan”, această mare sărbătoare a reprezentat un dublu prilej de bucurie, atât pentru că am avut ocazia de a petrece un timp prețios de rugăciune în Catedrala Sfântului Nicolae, unde în ajun am participat la Acatistul Sfântului Nicolae, condus de Părintele Rector Anton Cioba, urmat de Vecernie cu Litie, condusă de Părintele Gavril Bubo, protopop de Oradea, cât și pentru că, în dimineața zilei de 6 decembrie, la începutul Sfintei Liturghii, a avut loc primirea treptelor de către seminariști.

Primirea treptelor este punctul central din viața seminaristului, pentru că ele reprezintă apropierea concretă în vocația sa, în drumul pe care îl are pentru a-l sluji fidel pe Cristos și pe aproapele. Fiecare treaptă reprezintă acest urcuș spiritual, prin care promite ca într-o zi o să slujească la Sfântul Altar și o să-l dăruiască pe Cristos celorlalți.

Astfel că, Preasfințitul Virgil Bercea, Episcopul Greco-Catolic de Oradea, a oferit seminariștilor din anul I reverenda. Reverenda reprezintă un semn distinctiv, care le amintește seminariștilor că ei nu trebuie să fie din lume, așa după cum Mântuitorul Isus Cristos ne învață, ei sunt morți pentru lume, dar sunt vii pentru Cristos.

După o perioadă de discernământ, pe care seminariștii din primul an sunt invitați să o parcurgă, seminariștii din anul II își depun în mod oficial și solemn cererile pentru a continua pe acest drum ascendent, fiind acceptați printre candidații la diaconat și preoție. Din acest moment, seminaristul devine pe deplin conștient de vocația pe care o are și își asumă toate responsabilitățile care îi revin.

Seminariștii din anul III sunt tunși întru lectorat. Lectoratul reprezintă prima treaptă din clerul minor. Dacă în trecut, mai ales în Biserica primară, clerul minor era foarte important, fiind întâlnit în toate comunitățile creștine, astăzi aproape a dispărut com-

plet. Cu toate acestea, lectoratul și ipodiaconatul sunt necesare pentru hirotonire. Lectorul sau citețul, așa cum mai este numit, este cel care vestește cuvântul lui Dumnezeu, în general prin strană, citind apostolul și mesajele comunitare venite din partea ierarhului. Lectorul se distinge prin primirea stiharului, pe care trebuie să-l poarte în momentele în care vestește Cuvântul.

În cele din urmă, seminariștii din anul IV sunt hirotesii ipodiaconi. Ipodiaconatul este ultima treaptă din clerul minor și cea mai importantă. În trecut, principala sarcină a ipodiaconului era aceea de a însoți episcopul și de a-l ajuta în celebrarea liturgică. Astăzi, ca practică liturgică, în Eparhia de Oradea, ipodiaconului i s-a acordat dreptul de a rosti ecteniile și de a avea un rol mai pronunțat în oficiul liturgic. Ipodiaconului i se oferă, ca semn distinctiv, orarul. Spălarea pe mâini a ierarhului s-a păstrat din vechime și reprezintă tocmai acel semn de slujire, pe care ipodiaconul îl are. Totodată, răspunsul oferit la întrebarea ierarhului „Câți sunteți credincioși?” „Toți suntem credincioși?” este oferit în numele întregii comunități.

Sfânta Liturghie a fost celebrată de Preasfințitul Virgil Bercea, de Părinții vicari Mihai Vătmănelu, Antoniu Chifor și Răzvan Vasile, de Părintele Rector Anton Cioba și Vicerector Alin Vara, și de Părinții Ovidiu Duma, Traian Dobrata, Alexandru Buzalic, Alexandru Fiț, Daniel Bertean, Ovidiu Brîndușe, Nicolae Bodea, Endre Erdodi, Antoniu Suci, Ștefan Madarasi, Sabin Cicșa.

Mulțumim, înainte de toate, Preasfintei Treimi pentru vocația pe care o avem. Dorim să-i mulțumim Preasfințitului Virgil Bercea, Episcopul nostru, pentru toată susținerea și încrederea pe care o acordă fiecăruia dintre noi; formatorilor noștri, pentru că ne îndrumă spre slujirea lui Cristos și spre slujirea aproapelui; preoților parohi, care ne-au ghidat pașii pe acest drum; familiilor noastre, pentru că acolo este locul în care ne-am descoperit vocația și unde am fost și suntem suntem prijiți să o urmăm.

De Sfântul Nicolae la Ioaniș

Cu multă voie bună și dornici să ajungem cât mai repede la copiii pe care îi avem în grijă la Centrul de tip after-school "Sfântul Martin" din localitatea Ioaniș, având cu noi o surpriză pentru cei mici, am poposit nerăbdători în universul atât de vesel și de plin de viață al școlarilor noștri.

Astfel, în cursul zilei de 5 decembrie a.c., porțile centrului ne-au fost deschise și, apoi, rând pe rând, cei mici s-au strâns în jurul nostru, sfioși, curioși și nerăbdători.

Întâlnirea noastră a debutat cu cuvântul președintelui asociației, pr. Olimpiu Todorean, care a relatat, pe scurt, despre "Sfântul Nicolae" și, imediat după aceste cuvinte, au fost oferite cadourile copiilor.

Fiecare a primit o pereche de ghetete oferite de sponsorul care ne este alături an de an, și câte o ciocolată care să le îndulcească și mai mult această zi.

Emoția copiilor a sclipit în privirile curate și senine ale celor mici, dar a fost și transpusă în reacțiile spontane care ne-au bucurat sufletul: *"Uite, doamna, ce frumoși sunt! Dorm cu ei la noapte!"* – ne spune C., elev în clasa a III-a; *"Mă bucur că am primit și eu, sunt atât de bucuroasă!"* – ne spune S., elevă în clasa a IV-a, care ne și îmbrățișează. Cu gândul la zilele libere care tocmai s-au încheiat, un băiețel ne întreabă dacă *"Moș Nicolae ne dă cumva, mâine, o zi liberă în plus"*, spre amuzamentul celorlalți copii din jur.

Aceste momente ne confirmă, din nou, cât de important este să fim alături de cei care au, într-adevăr, nevoie să fie susținuți în creșterea lor; și, dacă de multe ori suntem prea grăbiți și nu răspundem, poate, cel mai prompt la nevoile urgente ale semenilor noștri, căutând soluții prin care să ajutăm acești copii să devină "oameni mari", ne bucurăm că avem alături persoane care ne opresc din acest ritm și, mai mult decât atât, s-au implicat activ în achiziționarea ghetelor care încălzesc nu doar piciorușele copiilor, ci și sufletele părinților care privesc cu teamă spre un viitor atât de nesigur.

"O zi minunată, cu copiii noștri fericiți nu poate fi decât o zi perfectă! Mulțumim pentru că le arătați acestor copii că e cu putință să fie și ei fericiți! Sunt copii buni, deștepți, care vor să învețe și care, cu ajutor din partea noastră, pot să își împlinească visele!" ne spune Corina Andraș, coordonatorul centrului, cu o emoție în glas care trădează dragostea pe care doamnele de la centru o poartă pentru fiecare copil în parte.

Având siguranța faptului că ne vom revedea curând, cu alte surprize pentru școlarii noștri, am revenit la Oradea, locul unde urmează ca acești copii să fie personajele unei alte povești care va deveni realitate!

Teodora BODA
Asistent social specialist

„Misiuni” în Parohia Sărsig

Duminică, 27 noiembrie, a fost invitat în parohia Sărsig, Pr. Iulian Robu – paroh al Sanctuarului Franciscan Oradea, pentru a începe o serie de „misiuni” sau predici care se vor desfășura, în duminicile postului Crăciunului, cu diferiți preoți, în funcție de disponibilitate, pentru credincioșii din Parohia Sărsig.

Se vor termina în duminica dinaintea Nașterii Domnului, culminând cu un concert de colinde al grupurilor de copii, de la grupul *Dominic Savio*, al Sanctuarului Franciscan, și copii aparținând Parohiei Sărsig, când se va afla în mijlocul nostru și Pr. vicar cu preoții Antoniu Chifor.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru toate!

Pr. Florin GHIULAI

Mihaela CABA-MADARASI

Sfințirea noii capele de rugăciune la Betfia: bucuria Crăciunului, bucuria credinței

În duminica a treia a Postului Crăciunului din acest an, pe 4 decembrie 2022, credincioșii greco-catolici ai parohiei din Betfia au avut bucuria să ia parte la sfințirea noii capele a comunității, amenajată în incinta școlii din sat. Noul loc de rugăciune a fost sfințit de pr. Gavril Buboi, protopop de Oradea, alături de un sobor de preoți – pr. Vasile Pâncotan, pr. Alin Vara, vice-rector al Seminarului Teologic Greco-Catolic „Sfinții Trei Ierarhi” din Oradea, pr. Alexandru Merca și pr. Ștefan Madarasi – în prezența a zeci de credincioase și credincioși ai locului sau din Băile „1 Mai”. De asemenea, a luat parte la eveniment Reuniunea Mariană a Eparhiei de Oradea, care a dorit să fie prezentă în mijlocul acestei comunități cu o puternică devoțiune mariană – transmisă din generație în generație – și alături de care s-a rugat împreună misterele Rozariului de Bucurie înainte de Sfânta Liturghie solemnă.

La dorința Preasfinției Sale Virgil Bercea, episcop greco-catolic de Oradea, prin bunăvoința domnului Cristian Laza, primarul comunei Sânmartin, și implicarea administratorului parohial, pr. Ștefan Madarasi, comunitatea care până acum se întâlnea zi de zi pentru a se ruga împreună într-un loc privat, are la dispoziție un spațiu public de rugăciune, deschis, bineînțeles, tuturor celor care doresc să trăiască bucuria credinței.

„Credincioșii greco-catolici din Betfia și-au trăit credința în ultimii ani asemeni primilor creștini, care se reuneau pentru rugăciune în case private, a subliniat pr. Protopop. Comunitatea de aici trece acum la o nouă etapă – reunindu-se într-un spațiu public. Pe viitor, cu ajutorul Domnului, ne rugăm ca această comunitate greco-catolică din Betfia să aibă și o bisericuță”, a spus părintele.

La final, pentru a marca perioada așteptării și a bucuriei în care se află creștinătatea, a avut loc un concert de colinde interpretat de tinerele artiste bihorene Romina Suciș și Oana Berdie, în preajma bradului de Crăciun inaugurat odată cu noua locație.

„Mulțumim Domnului pentru toate! Privim cu recunoștință spre trecut și cu încredere spre viitor, rugându-ne ca Harurile Spiritului Sfânt să fie mereu prezente aici, în mijlocul unei comunități vii, cu o credință greco-catolică autentică”, a încheiat pr. Ștefan Madarasi, mulțumind tuturor celor care au făcut posibilă această nouă etapă din viața bisericii greco-catolice din Betfia și celor care, într-un timp foarte scurt, s-au implicat în realizarea ei”.

Exerciții spirituale eparhiale pentru adulți și familii la sânmartin

La Hotelul *Sântana* din Sânmartin s-au desfășurat, în intervalul 18-20 noiembrie 2022, Exercițiile Spirituale Eparhiale pentru Adulți și Familii. La început de Post al Crăciunului, aproape 100 de participanți, din diverse locuri ale țării (Arad, Carei, Beznea, Pișcolț, Marghita, Șimleu Silvaniei, Zalău, Beiuș și Oradea) au aflat cum ar putea, în mod practic, în viața de zi cu zi, să-L urmeze pe Isus – Mirele Bisericii.

Organizatori ai evenimentului și relatori au fost Părintele Mihai Vătămănelu, Vicar general și Părintele Mihai Tegzeș, Vicar cu pastorația familiei. Cuvântul de învățătură a fost împărțit în patru conferințe, având teme: *Imitarea lui Isus – Mirele sărac și umil; Imitarea lui Isus – Mirele răbdător și milostiv; Imitarea lui Isus – Mirele care caută mereu voia Tatălui și Imitarea lui Isus – Mirele în neînțelegere, în singurătate și în trădare.*

Programul a mai cuprins, pe lângă Sfânta Liturghie, și momente de rugăciune, de împărtășire, de adorație și de celebrare penitențială, toate acestea într-o binecuvântată atmosferă de comuniune, percepută de către toți cei prezenți. Și Biserica Greco-Catolică din Felix, însuflețită de familia Părintelui Folea Florin, a fost o gazdă primitoare a participanților pentru anumite părți ale programului.

Ca de fiecare dată, oricât de încărcată ar fi agenda sa, Preasfințitul Virgil Bercea a dorit să fie alături de credincioșii prezenți pentru a-i asigura de preocu-

parea sa, de căldura sentimentelor cu care-i însoțește pe calea credinței, fiindu-le mereu aproape sufletește. Preasfinția Sa i-a încurajat pe cei prezenți să fie „umili în respectul unuia față de celălalt, ... săraci în ipocrie, în răutate, în răzbunare, în îngâmfare și în orgoliu, dar bogați în iubire”, ... totodată să încerce să trăiască „această bucurie de a sta împreună unii cu alții, ajungând acasă mai plini de entuziasm, cu un avânt fantastic pentru a merge în lume și a birui totul”.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru acest timp de har și îl rugăm să ne dea puterea de a aplica în viața de toate zilele cele învățate. Conform catehezelor, rolul Exercițiilor Spirituale este acela de a ne ajuta să înțelegem cum să răspundem iubirii cu iubire, având fiecare, fără a fi conștienți de multe ori de aceasta, demnitatea de fii ai lui Dumnezeu și având în același timp privilegiul de a fi iubiți de către Dumnezeu așa cum suntem, chiar fără a face ceva deosebit.

Laura OLOGU
Biroul Pastoral

Expoziție de icoane

PSS Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, a deschis sâmbătă, 10 decembrie 2022, expoziția de icoane a Bisericii greco-catolice maghiare „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril”, găzduită la castelul din Carei.

Icoanele din iconostasul bisericii au fost restaurate în urma unei munci migăloase.

Oficiile de gazdă au fost făcute de preotul paroh Vadas Krisztian. Prezentările despre istoria cultului greco-catolic în Carei, a Bisericii Greco-catolice maghiare, precum și a lucrărilor de restaurare au fost alternate de momente cultural-artistice.

Preotul paroh Vadas Krisztian și primarul Eugen Kovacs i-au oferit cadouri Preasfinției Sale Virgil Bercea, care recent a aniversat împlinirea a 40 de ani de la hirotonire și tot recent a avut aniversarea zilei de naștere.

Participanții au admirat apoi frumoasele icoane expuse în castel.

www: opiniedecarei.com

Părintele vicar foraneu de Carei, Radu Filip, s-a întors în Casa Tatălui

A fost hirotonit în la 15 septembrie 1994. A fost numit în parohia Căpleni, jud. Satu Mare. A redeschis parohia Urziceni Pădure unde a slujit până în 1997. În anul 1997 a fost numit paroh la Carei. Aici a înființat parohia franciscană și a construit conventul franciscan cu capela cu hramul "Sfântul Anton". A construit, în Carei, biserica cu hramul "Sfântul Apostol Andrei" unde a slujit până în prezent. A redeschis parohii la Moftinul Mic, Mădăras, Craidorolț, Terebești, Lucăceni (unde a construit și o biserică). A recuperat proprietățile bisericii. A fost protopop de Carei și vicar foraneu al Careiului și Sătmăruului.

„Pentru aceasta Te rugăm, Doamne Dumnezeul nostru, robului Tău părintele Radu, care a fost împreună-slujitor cu noi și a adormit în nădejdea învierii vieții celei veșnice, fă-i odihnă în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacob. Și precum l-ai pus pe dânsul pe pământ slujitor în Biserică, așa îl arată și în altarul Tău cel ceresc, Doamne. De vreme ce l-ai împodobit pe acesta între oameni cu vrednicie, primește-l neosândit și în mărirea Ta cea hărăzită îngerilor; Tu ai preamărit viața lui pe pământ, și ieșirea vieții lui fă-o ca o intrare între dreptii Tăi cei sfinți și numără sufletul lui cu toți care din veac au bineplăcut Ție”. În veci pomenirea lui!

Club Ziléos – Misterul Crăciunului

Ziua de marți, 13 decembrie 2022, ne-a regăsit din nou cu bucurie la un club Ziléos. La Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, echipa Ziléos Oradea a organizat clubul cu tema „Misterul Crăciunului”.

Întâlnirea s-a desfășurat conform pedagogiei Ziléos: primirea tinerilor, jocul, gustarea, momentul invitatului și momentul spiritual. Clubul a debutat cu un joc – Guess the Word (Ghicește cuvântul) – în care tinerii, împărțiți pe două echipe, s-au întrecut în a ghici cuvinte din sfera Crăciunului.

Invitatul acestei seri a fost Preasfințitul László Böcskei, episcop romano-catolic de Oradea. Acesta le-a prezentat tinerilor pe înțelesul lor, ceea ce înseamnă cu adevărat Crăciunul și ce ne transmite acesta. Din intervenția dânsului, am putea reține câteva idei folositoare. Suntem invitați să reflectăm asupra anumitor „drumuri” făcute de personajele evanghelice: drumul îngerului Gabriel la Fecioara Maria, drumul magilor și al păstorilor sau drumul pe care Isus, împreună cu Maria și Iosif, l-au parcurs în Egipt. Preasfinția Sa ne-a îndemnat ca, pe drumurile vieții, care de multe ori sunt anevoioase, să pășim cu mult curaj. Povestindu-ne o experiență din tinerețe, dintr-o căsătorie misionară într-o țară sărăcăcioasă din zona Asiei, a subliniat cât de mult poate să însemne un măr oferit ca și cadou, care, pentru noi cei de aici nu înseamnă mare lucru, dar care, pentru acea persoană care l-a oferit, poate că era totul în acea zi. Preasfinția Sa ne îndeamnă ne pregătim cum

se cuvine pentru Crăciun, dar nu cumva să ajungem oboșiți chiar în ziua cea mare!

Preasfinția Sa Virgil a intervenit la momentul spiritual. După citirea de către un tânăr voluntar a unui fragment din Evanghelia după

Luca (2,1-20), Preasfinția Sa a subliniat următorul aspect: este important să ne străduim să facem binele, să ne pregătim spiritual, să colindăm aici pe pământ și să facem tot ce ne stă în putință ca, la vremea potrivită, să putem colinda și în Cer.

Le mulțumim din suflet invitaților noștri, Preasfințitului László și Preasfințitului Virgil, pentru cuvintele de folos, pentru implicare și pentru susținere! Mulțumim de asemenea Episcopiei Romano-catolice de Oradea pentru ajutor și implicare!

Mulțumim totodată tuturor tinerilor care au fost prezenți și îi așteptăm și la următoarele activități!

Tomescu DRAGOȘ
Responsabil comunicare

O sărbătoare a bucuriei și a credinței

În aceste zile mulțumim Domnului pentru cei 30 de ani de preoție ai Părintelui Davide Giuseppe Muntoni (devenit Pr. Atanasie) și a Părintelui Jose Refugio Vela (Pr. Isaac) care pe 6 decembrie 1992 au spus „Da” în fața lui Dumnezeu acceptând misiunea încredințată lor de Arhiepiscopul de pie memorie Ioan Ploscaru. Putem să o numim sărbătoarea bucuriei și credinței, a dăruirii lui Isus și aproapelui.

Amândoi preoții s-au născut pe alte meleaguri și în alt rit dar, suflete alese fiind, au decis să urmeze calea monahismului, misionari devenind în țara noastră și în sânul Bisericii noastre Greco-Catolice. Au lăsat în urmă țara natală, casa, părinții și au făcut urmarea lui Isus asumându-și crucea vieții de zi cu zi dar ajutând, ușurând în purtarea crucilor pe cei încredințați de Domnul spre păstorie. Pr. Davide și Pr. Jose veneau cu experiența Comunității monastice a Fraților Sfintei Cruci și au venit în țara noastră într-o realitate eclezială atât de diferită de cea cu care erau obișnuiți. Primiți cu multă căldură și dragoste de Arhiepiscopul Ioan Ploscaru din Eparhia de Lugoj, au fost numiți de acesta „îngerii trimiși de Maica Domnului”, venind la scurt timp după ieșirea din catacombe a Bisericii noastre Greco-Catolice când era atât de multă nevoie de preoți plini de zel și dăruire. Având binecuvântarea și sprijinul Preasfințitului Arhiepiscop Ioan Ploscaru, au frecventat cursurile Institutului Teologic de la Blaj, locul unde timp de secole s-au pregătit preoții Bisericii Greco-Catolice.

După ce au fost hirotoniți preoți, la 6 decembrie 1992, le-a fost încredințată prima misiune în Parohia „Sf. Iosif” din centrul Municipiului Timișoara unde, împreună cu Părintele Nicolae Teodorescu, Vicar Foraneu și Protopop de Timișoara, au pus bazele unei activități pastorale rodnice zilnice cu două Sfinte Liturghii cu predică, Adorație euharistică, cateheze, Sf. Rozar, devoțiuni la diferiți sfinți, activități cu copiii și tinerii, cu adulții și familiile, vizite la bolnavii nedeplasabili aducând Sf. Sacramente și rugându-se cu aceștia, (marțea cu daruri simbolice, Prima Vinere din lună).

Același program l-au desfășurat peste ani și în biserică „Sfânta Maria, Regina Păcii” din Timișoara, aflată în acea vreme în construcție, dar având capela sfințită de la demisol. Și atunci și acum au fost și sunt mărturisitori ai credinței și bucuriei în Una Sfânta Catolică și Apostolică Biserică, în unitate cu Sfântul Părinte Papa și cu Biserica Romei. Anii au trecut dar ceea ce au semănat „Cuvântul lui Dumnezeu din Sfânta Scriptură”, a ajuns la atâtea suflete (care au rămas fidele Bisericii Greco-Catolice) dat fiind faptul că au dat din preaplina sufletului lor iar oamenii au simțit acest lucru. Fiind perfect integrați în ritul bizantin al Bisericii noastre, au ajutat și imprimat zelul lor apostolic cu o viață pastorală vie, dinamică și plină de bucuria trăirii autentice a Cuvântului lui Dumnezeu!

Dorința lor, călugări fiind, să-și împlinească Vissul de a pune bazele unui Complex monahal, a unei Comunități Monastice într-un loc retras s-a realizat după doar câțiva ani. Așa cum Domnul a construit Biserica Sa, plecând de la 12 oameni fără salarii, fără alte bunuri, materiale importante, și cei doi preoți călugări Pr. Davide Giuseppe Montoni și Pr. Jose Refugio Vela au sperat continuu că Domnul va găsi modul să-i conducă și să-i lumineze, să-i ajute ca în această frumoasă Eparhie (și în Vicariatul de Timișoara) să aflu un loc binecuvântat. Acest lucru s-a realizat la Giroc, unde au construit schitul mănăstiresc, Capela fiind închinată Sfântului Profet Ilie Tesviteanul.

Rugăciunile și sacrificiul lor au fost ascultate de Domnul care a binecuvântat și I-a ajutat. Astfel în anul 2007, într-o zi luminoasă și caldă, Preasfinția Sa Alexandru Mesian, Episcop eparhial de Lugoj (având alături preoți din Protopopiate și în prezența oficialităților locale și a multor credincioși) a sfințit locul și a pus piatra de temelie a viitoarei Mănăstiri închinată Preasfintei Treimi.

De sărbătoarea Sfântului Nicolae, Arhiepiscopul de la Mira Liciei, la 6 decembrie 2012, Comunitatea Monastică „Preasfânta Treime” din Giroc a fost ridicată la rangul de mănăstire Sui Iuris de drept eparhial de către Preasfinția Sa Alexandru Mesian, episcop de Lugoj. Cu această ocazie, pr. Davide Giuseppe Muntoni și pr. Jose Refugio Vela au primit înveșmântarea monahală și au depus voturile solemne perpetue, primind numele de călugări: Atanasie și Isaac.

Oază de pace și convertiri aș numi locul binecuvântat de Dumnezeu unde Părinții călugări, Pr. Davide devenit Pr. Atanasie – Superiorul Mănăstirii, și Pr. Jose devenit Pr. Isaac au continuat cu speranță și mare încredere urcând o „Golgota” nu fără greutate dar având alături pe Cel ce este și va fi veșnic – Tatăl nostru, Dumnezeu Atotputernic care veghează și dispune ajutorul Lui după Voia Lui!

Pe tot parcursul anilor au fost și sunt un exemplu pentru credincioși prin viața lor contemplativă, de simplitate și sărăcie, rugăciune dar și prin activitățile deschise tuturor celor ce vin la acest sfânt așezământ monastic. Dacă în centrul vieții lor este Sfânta Euharistie, trăirea lor, viața lor se potrivește și vechiului dicton benedictin: Ora et labora (Roagă-te și muncește).

Harul lui Dumnezeu nu i-a ocolit dar nici grijiile, greutatele, bolile trupesti; mereu au avut de luptat dar au învins încercările cu multă voință prin post, ajun și rugăciune, cu Rozarul în mâini apelând la susținerea Sfintei Fecioare Maria, Mama lui Isus, prin încredere totală în ajutor Divin. Au oferit lui Dumnezeu și pe toți cei care s-au încredințat rugăciunilor Lor (unii credincioși cu problemele de familie, cu bolile lor, cu greutatele și

(continuare în pag. 17)

(urmare din pag. 16)

lipsa de iubire unii față de alții, cu problemele cu care se confruntă Comunitățile de azi), oferind multe ore de adorație individuală pentru a implora Îndurarea Divină asupra tuturor!

O preocupare constantă a Părintelui Atanasie și a Părintelui Isaac a reprezentat-o de la început Pastoratia tinerilor și a adulților (incluzând în program timp special și pentru copii), o adevărată Școală a iubirii, încurajând la o viață de credință prin îndrumări spirituale, constant prin spovezi, cateheze o dată pe săptămână ani în șir, Lectio Divina pentru a se cunoaște și înțelege bine Cuvântul lui Dumnezeu din Vechiul și Noul Testament dar și începuturile Bisericii (și istoria Ei). Aceste adevăruri de credință au fost aduse de dâșii în viață tuturor prin iubire, demnitate, răbdare cu neobosită lucrare pusă în slujba celor pentru care au fost și sunt îndrumători spirituali și învățători pe drumul credinței autentice.

Ei însiși au trăit și trăiesc Fericirile evanghelice pe care le medităm în capitolul 5 din Evanghelia de la Matei, recomandându-le tuturor ca program de conversie și sfințenie. De asemenea au ținut cateheze despre Spiritualitatea Sfintei Cruci dar și despre virtuțile și harurile determinante pentru o viață creștină.

Anii au trecut, dar ceea ce au semănat cu atâta bucurie are viață și astăzi și sunt urmați cu mult respect, dragoste și prietenie nu doar de călugării mai tineri din Comunitatea monastică dar și de laicii ce vin la acest

sfânt lăcaș, de la copii la tineri și adulți.

La moment aniversar de 30 de ani de hirotonire în Preoție, sufletele noastre sunt stăpânite de bucurie și recunoștință adresate lui Dumnezeu pentru că am fost beneficiarii muncii lor de zidire sufletească, am avut posibilitatea să valorificăm din bogăția spirituală dăruită fără rezerve cu toată umanitatea și dragostea de cei doi Preoți călugări, Pr. Atanasie Davide Giuseppe F.S.C. (iconom stavrofor, Superiorul Mănăstirii), și Pr. Isaac Refugio Vela F.S.C. (iconom stavrofor și Părinte Spiritual al Mănăstirii).

Azi, când lumea traversează zile cu influențe diverse, pline de risc și suspiciune de individualism, manipulare și confuzie, Preoții călugări mereu revin cu îndemnul să trăim cu încredere în Isus Cristos – Centrul Vital al Vieții, să fim generoși, să fim iubitori atenți la nevoile aproapelui, cu căldură umană să ne rugăm unii pentru alții și pentru Episcopii și Preoții noștri. Să fim încrezători că rugăciunile ne vor fi ascultate dar și să trăim în harul Sfintei Euharistii care ne unește unii pe alții. Să fim cu alte cuvinte creștini autentici! Știm doar că sufletul omului se ridică la valoarea idealului său.

Într-un cuvânt luna Decembrie ne invită să ne amintim că suntem și noi pelerini, trecători pe acest pământ și așa cum ne învață Părinții Mănăstirii „Preasfânta Treime” (dar și Părinții Bisericii) drumul vieții noastre să fie un drum de rugăciune cu bucurie în speranța și cu tărie în credința spre ținta finală: Fericirea veșnică.

Această zi de 6 decembrie ne oferă și un exemplu: pe Sfântul Nicolae – suflet ales, Preot și Ierarh, care avansând pe drumul pelerinului pe Pământ, s-a dedicat total celor aflați în nevoi materiale și spirituale.

Astăzi, când Preoții călugări de la mănăstirea „Preasfânta Treime”, Pr. Atanasie și Pr. Isaac aniversază 30 de ani de Preoție, invocăm pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, Preacurata Fecioară Maria și pe Sfântul Nicolae să-I ocrotească, să-I susțină la Preasfânta Inimă a lui Isus ca să se bucure de har peste har și sănătate deplină pentru a aduce cât mai multe suflete la mântuire.

La Mulți și Binecuvântați ani de Preoție spre Gloria lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor!

Vă mulțumim, Vă prețuim pentru toată activitatea pusă în slujirea noastră, cu multă recunoștință (în rugăciune).

Dumnezeu să vă binecuvânteze și Maica Domnului să vă ocrotească!

Terezia PINTEA

**Președinta Reuniunii Mariane din Eparhia
Greco-catolică de Lugoj**

Reuniunea Mariană din Oradea în pelerinaj la Prilog

Fiecare zi este un prilej de a ne bucura că O avem cu noi pe Mama noastră Cerească, iar sărbătorile pe care Biserica i le-a închinat sunt o șansă în plus de a fi împreună în iubirea și recunoștința noastră.

Sărbătoarea *Neprihănitei Zămisliri* a fost în această zi de 9 decembrie, 2022, un dar minunat, un prilej de a-i invita alături de noi pe toți marianiștii orădeni și de a-l avea alături pe Preasfințitul nostru, Virgil, la dubla sa aniversare: împlinirea a 65 de ani de viață și 40 de preoție.

În fiecare *primă sâmbătă a lunii*, noi marianiștii de la Parohia 1, Oradea ne adunăm pentru o devoțiune specială față de Preacurata, cinstind *Inima Sa Neprihănită* și prezentăm, dezbatem temele propuse. În acest an, în 3 decembrie, am avut șansa de a ne fi explicată tema „*Conceperea neprihănită a Mariei, începutul realizării planului Divin*” și „*Cultul Inimii Neprihănite a Fecioarei*” de către invitatul zilei, preotul marianist Remus Mârșu, care adesea se alătură nouă la Rugăciunea zilnică a Sfântului Rozariu, în Catedrala „Sfântul Nicolae”.

Acesta a fost începutul sărbătoririi „hramului” Asociației noastre: „*Neprihănita Zămislire*”.

Ziua Sărbătorii propriu zise a început firesc, în Catedrala „Sfântul Nicolae” cu Sfânta Liturghie celebrată la centru de părintele nostru spiritual, Pr. Traian Dobrată, care ne-a prezentat, marianiștilor prezenți și elevilor de la Liceul „Iuliu Maniu”, *dogma Neprihănitei Zămisliri a Preacuratei* în cuvinte simple, pline de har, însoțite de imaginile de la Lourdes, așa cum s-a întâmplat și în prezentarea Pr. Mârșu.

A urmat *Adorația la Preasfântul Sacrament*, șansa de a mulțumi Bunului Dumnezeu pentru darul darurilor, ISUS, mereu prezent acolo, în fața noastră, în ființa noastră, împărtășiți fiind cu Sfântul Său Trup și Sânge, de a-I mulțumi pentru darul Mamei Maria.

Prezența Preasfințitului Virgil, la **confirmarea în rândul marianiștilor** a d-nei Mariana Varga și **reconfirmarea** tuturor celor primiți cu ani buni în urmă în Reuniunea Mariană, a dat un plus de valoare spirituală și umană sărbătorii. Prezența Preasfinției Sale, ne-a dat prilejul de a-i oferi o dovadă clară a iubirii și prețuirii noastre, a marianiștilor din Eparhia de Oradea, la dubla Sa aniversare: o felicitare cuprinzând *buchetul nostru spiritual* și un buchet frumos de flori, pe care l-a oferit Preacuratei alături de a-l nostru. Ne-a mulțumit cu zâmbetul și glasul său blând, spunându-ne că se roagă în fiecare zi pentru noi toți oferindu-ne, pe fiecare la Sfânta Liturghie precum o făcuse și în acea dimineață.

Mare emoție pentru toți, acel moment în care Preasfințitul nostru drag, Virgil, ne-a mărturisit despre timpul acela de restriște pentru Biserica noastră, când, acum 40 de ani, a fost hirotonit preot la Reghin, în casa Episcopului pe atunci, viitorul cardinal, Alexandru To-

dea. Venit de la Târgu Mureș, după serviciu, cu trenul, a fost întâmpinat de PSS Todea, care, într-o cameră cu obloanele trase, în prezența a cinci persoane de mare credință, l-a hirotonit preot, spunându-i: „*Nu am ce să-ți dau, nici ornate, nimic ce ține de misiunea ta, dar îți cer să fii gata în fiecare zi să mori pentru Isus Cristos.*” De atunci, PSS Virgil, moare în fiecare zi pentru ISUS, slujind.

Celebrarea noastră s-a încheiat cu oferta *Rugăciunii Sfântului Rozariu* împreună cu Preasfințitul și Pr. nostru spiritual, Traian Dobrată și cu oferirea de mici daruri, pregătite cu iubire de noi, tuturor marianiștilor, așa, ca la sărbătoarea Mamei noastre Cerești, într-o bucurie.

Maria-Mirela FILIMON
Președinta Reuniunii Mariane Oradea

“Promotor al excelenței școlare”

Interes enorm pentru această ediție a Galei Comunității Bihorene organizată de Fundația comunitară Oradea. Dovadă cele peste 800 de nominalizări care au fost jurizate de consiliul director al fundației.

Un loc aparte în cadrul Galei e momentul în care se decernează titlul de “Promotor al excelenței școlare”. În acest an distincția a fost acordată doamnei învățătoare Cornelia Vesea, formatorul național care a implementat o alternativă educațională nouă în Oradea – *Step by Step*, în cadrul Liceului Greco-Catolic “Iuliu Maniu” Oradea. Alternativa funcționează de 25 de ani. Programul a fost implementat cu susținerea PSS Virgil Bercea, această metodologie atât de căutată în prezent „este programul școlii depline, unde se face totul la școală, nu sunt teme, nu sunt ierarhizări, nu sunt note, nu sunt calificative, fiecare copil are propriul caiet de evaluare și este vorba de o evaluare continuă. Părinții sunt implicați în program fiind considerați parteneri în procesul de educație”, așa cum explică doamna Vesea pentru biroul de presă al Episcopiei Greco-Catolice de Oradea. În urmă cu câțiva ani, învățătoarea vorbea despre cum a evoluat cererea pentru astfel de clase. „La început au fost două clase, apoi, fiind o cerere tot mai mare, au fost create trei clase în regim *Step-by-Step*, iar acum, potrivit numărului de candidați ar putea fi realizate chiar patru. Însă, datorită lipsei de spațiu acest lucru nu este factibil. (...) Metoda alternativă mărturisește învățătoarea mi se pare ceva extraordinar, căci oferă satisfacții deosebite la locul de muncă, implicând, e drept, multă muncă. Clasa alternativă *Step-by-Step* este locul unde poți să dovedești că ești capabil și că poți face lucruri deosebite”. Metoda alternativă se continuă la Liceul Greco-Catolic din

Oradea și pentru ciclul gimnazial, prin „stilul de predare sub forma modulelor de 100 de minute. Mai precis, acolo unde sunt discipline cu două ore pe săptămână pot fi puse în orar 2h ale aceleiași materii, una după alta, sigur cu pauza de rigoare între ele. De ce? Pentru că în acele două ore se poate face predare, muncă pe echipe, evaluare, cum se face în centrele *Step-by-Step*”, mai spune doamna Vesea.

Conform aceleiași surse, metoda alternativă este o formă de învățământ care dorește „să dezvolte oameni care vor putea să învețe toată viața, vor putea inventa și colabora pentru a se realiza pe deplin în profesia viitoare”. Succesul metodei face ca an de an să fie nevoie de o selecție a celor înscriși la Liceul Greco-Catolic.

www.bihorjust.ro

Sărbătoarea Sfântului Nicolae la Chilioara,

Marti, 6 decembrie 2022, după o pauză de doi ani, peste 60 de copii și tineri din Protopopiatul Zalău, dar și credincioși, s-au întâlnit în Parohia Greco-Catolică din Chilioara pentru a celebra Sfânta Liturghie, pentru a se ruga și se închina la moaștele Sfântului Nicolae – protectorul copiilor.

Preoții care au luat parte la Sfânta Liturghie au fost: protopop Valer Părau, Orest Nechita și Vasile-Adrian Pop. După Sfânta Liturghie toți copiii și adulții au fost unși cu ulei sfințit, de la mormântul Sfântului Nicolae din Italia, localitatea Bari.

În cuvântul său de învățătura părintele Orest a reamintit și a făcut o scurtă istorisire despre Sfântul Ierarh Nicolae – patronul Eparhiei de Oradea și protectorul copiilor și i-a îndemnat pe copii să-i urmeze pe calea sfințeniei prin roadele Spiritului Sfânt.

Liturghia a fost animată de către copiii din Zalău, iar la sfârșitul Liturghiei fiecare copil a primit câte un cadou.

Mulțumim tuturor celor care s-au implicat, pentru ca această sărbătoare să fie o bucurie pentru toți copiii.

Pr. Vasile Adrian POP

Colectă specială

Asociația Caritas Eparhial Oradea a ales ca zi specială a carității noastre comunitare duminica „Samariteanului Milostiv”, zi în care s-a organizat o colectă specială. Tasul din data de 13 noiembrie 2022, duminica „Samariteanul Milostiv”, a fost predat de către **94 parohii** asociației. Astfel, a intrat în casieria asociației suma de **48.654,02 lei**. Domnul să vă binecuvânteze pe toți cei ce aduceți daruri și faceți bine întru sfintele noastre biserici și vă aduceți aminte de cei săraci.

Pr. Olimpiu TODOREAN

Parohia Aleșd, **5.414 Lei**
 Parohia Ardud, **840 Lei**
 Parohia Ban, **400 Lei**
 Parohia Băile Felix, **250 Lei**
 Parohia Băița, **670 Lei**
 Parohia Beiuș, **600 Lei**
 Parohia Beliu, **924 Lei**
 Parohia Beznea, **250 Lei**
 Parohia Bobota, **257 Lei**
 Parohia Bocșa, **169 Lei**
 Parohia Borod, **335 Lei**
 Parohia Calea Mare, **40 Lei**
 Parohia Câmpia, **1.300 Lei**
 Parohia Carei „Sf. Anton”, **455 Lei**
 Parohia Căuaș, **100 Lei**
 Parohia Cehei Pustă, **250 Lei**
 Parohia Cheț, **710 Lei**
 Parohia Chilioara, **442 Lei**
 Parohia Cosniciu de Jos, **200 Lei**
 Parohia Cosniciu de Sus, **200 Lei**
 Parohia Crestur, **500 Lei**
 Parohia Curtuișeni, **200 Lei**
 Parohia Delani, **32 Lei**
 Parohia Domănești, **430 Lei**
 Parohia Drăgoteni, **445 Lei**
 Parohia Galoșpetreu, **410 Lei**
 Parohia Ghenci, **150 Lei**
 Parohia Ghenetea, **150 Lei**
 Parohia Girișu de Criș, **87 Lei**
 Parohia Gruilung, **205 Lei**
 Parohia Haieu, **160 Lei**
 Parohia Hereclean, **236 Lei**
 Parohia Hodișel, **80 Lei**
 Parohia Holod, **160 Lei**
 Parohia Horoatu Crasnei, **870 Lei**
 Parohia Huseni, **100 Lei**
 Parohia Iaz, **850 Lei**
 Parohia Ioaniș, **30 Lei**
 Parohia Izvoarele, **100 Lei**
 Parohia Marca, **550 Lei**
 Parohia Marghita, **270 Lei**
 Parohia Marin, **130 Lei**
 Parohia Meseșeni de Sus, **50 Lei**
 Parohia Negru Grădinari, **50 Lei**
 Parohia Oradea, „Maica Domnului”, **2.000 Lei**
 Parohia Oradea, „Sf. Nicolae”, **3.652 Lei**
 Parohia Oradea, „Sf. Treime”, **800 Lei**
 Parohia Oradea, „Sf. Anton”, **170 Lei**

Parohia Oradea, „Schimbarea la Față”, **281 Lei**
 Parohia Oradea, „Sf. Gheorghe”, **916 Lei**
 Parohia Oradea, Olosig, „Sf. Gheorghe”, **890 Lei**
 Parohia Oradea „Sf. Dumitru”, **50 Lei**
 Parohia Oradea, „Duminica Tuturor Sfinților”, **1.500 Lei**
 Parohia Ortelec, **80 Lei**
 Parohia Peceiu, **100 Lei**
 Parohia Petid, **50 Lei**
 Parohia Pișcolt, **300 Lei**
 Parohia Plopiș, **1.900 Lei**
 Parohia Pocola, **243 Lei**
 Parohia Poiana, **95 Lei**
 Parohia Porț, **550 Lei**
 Parohia Prisaca, **857 Lei**
 Parohia Salonta, **173 Lei**
 Parohia Sâg, **310 Lei**
 Parohia Sâmbăta, **160 Lei**
 Parohia Sârsig, **75 Lei**
 Parohia Sălăjeni, **250 Lei**
 Parohia Săuca, **380 Lei**
 Parohia Sânlazăr, **850 Lei**
 Parohia Sânmartin, **325 Lei**
 Parohia Sântandrei, **654 Lei**
 Parohia Sântandrei II, **138 Lei**
 Parohia Silvaș, **100 Lei**
 Parohia Sititelec, **120 Lei**
 Parohia Suplacu de Barcău, **130 Lei**
 Parohia Supuru de Jos, **200 Lei**
 Parohia Stârciu, **50 Lei**
 Parohia Șilindru, **300 Lei**
 Parohia Șimleu Silvaniei, **861 Lei**
 Parohia Ștei, **333 Lei**
 Parohia Șumal, **1.570 Lei**
 Parohia Șuncuiuș, **100 Lei**
 Parohia Tășnad, **1.080 Lei**
 Parohia Tinca, **170 Lei**
 Parohia Uileac de Beiuș, **50 Lei**
 Parohia Valea lui Mihai, **467,2 Lei**
 Parohia Valcău de Jos, **420 Lei**
 Parohia Valcău de Sus, **356 Lei**
 Parohia Vălanii de Beiuș, **200 Lei**
 Parohia Vășad, **181 Lei**
 Parohia Voivozi, **700 Lei**
 Parohia „Sf. Ap. Petru și Pavel”, Zalău, **1.117 Lei**
 Parohia Spitalul de Urgență, Zalău, **210 Lei**
 Parohia „Sfânta Familie”, Zalău, **1.422 Lei**
 Fam. Stana Florica, **150 lei**
 Fam. Blăjan Mircea, **1.000 lei**